

Posudek oponenta bakalářské práce
Petra Michala

MEZI FILMEM A KOMIKSEM Filmové a komiksové srovnání Valčíku s Bašírem

Práce Petra Michala (jeho jméno není uvedeno v záhlaví, takže alespoň v tištěné podobě je nutné jej tam doplnit ručně) se pohybuje mezi esejí a srovnávací studií, když se pokouší hledat odpovědi na serii otázek a vlastních tvůrčích problémů autora, kdy se mu nedostávalo slov v situaci, která si žádala scénář - ale dostávalo se mu obrazů. Od vlastní úvahy nad tím, zda je možné prvotní filmové nápady fixovat nikoli literárně, ale formou komiksu (jako dalšího stupně storyboardu ve škále, která takto v praxi obvykle neexistuje) autor promýšlí povahu a specifika komiksu a následně stylistiku dokumentu a několika případů, kde se tyto potkávají. Zamýšlí se nad tím, za jakých okolností vizualita dokumentu přechází ve výtvarné gesto, které si na jedné straně udržuje paměť skutečné události, na straně druhé působí grafickou silou výtvarných obrazů. Právě tam se i potkává dokumentární film s komiksem, což ve třetí části Petr Michal analyzuje na konkrétním artefaktu – známém animovaném filmu Valčík s Bašírem.

Styl tohoto filmu kombinuje fotografické a kreslené obrazy při líčení zkušeností z neutěšené válečné reality Israelsko-Palestinského konfliktu a použitá forma, která je z formálního hlediska distancující od skutečných postav (které jsou zde animované i reprezentované fotograficky) paradoxně – skrze svoji grafickou působivost a srážku obou těchto reprezentací – docilují prožitku většího přiblížení.

Petr Michal se zastavuje u různých momentů této specifické reprezentace skutečných zážitků a jejich sestavení do celkového příběhu a spíše esejistickou, nežli systematickou formou reflektuje jejich vztahy a různé aspekty.

V závěru se vlastně poměrně překvapivě vrací k diskusi otevřené v úvodu práce – tedy k možnosti fixace vlastních vizí pro budoucí film formou komiksu, přičemž přemýtlání o výhodách či nevýhodách takového postupu vyústí do otevřeného konce, který ovšem nedává rozřešení: „je tedy na autorovi námětu jakým směrem své dílo bude chtít směřovat – scénář pro film nebo komiks by si totiž už v samém začátku měl být vědom možností a limitů daného média.“

Z pozice žánru oponentury jsem nucen konstatovat, že Michalův text je na jedné straně plný pozoruhodných úvah a postřehů, na druhé straně jako celek působí místy fragmentárně, jako cenný sumář nápadů, jejichž textová kompozice by ještě mohla dále uzrát. To vše navzdory tomu, že prvotním východiskem práce Petra Michala je právě reflexe vlastního zápasu z textací obrazů a myšlenek a úvaha o vlastní preferenci obrazového vyjadřování.

Ač lze celek textu charakterizovat nejlépe jako reflexivní esej, autor zůstává v každém momentu v živém kontaktu s vlastní zkušeností, konkrétními díly a neopouští pole hlavních otázek, se kterými se na cestu tohoto literárního pokusu vydával. Tento přístup považuji v rámci kvalifikačních prací na umělecké škole za legitimní, navrhuji práci připustit k obhajobě s navrženou klasifikací C.

V Praze 6.9.2018

doc. Vít Janeček